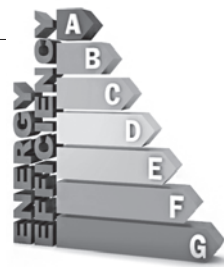

3 Український журналіст, політв'язень в РФ Роман Сущенко: «Головне — віра у мить, коли в обіймах рідних процитую Маркеса»

6 Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо встановлення системи для визначення вимог з екодизайну енергоспоживчих продуктів»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 2018 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№188 (6304)

ЦИТАТА ДНЯ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«Ключ від європейського майбутнього — не лише реформування економіки, правової, політичної системи чи децентралізація. Надзвичайно важливий компонент — освіта».

Президент про реформу галузі, яка відкриє шлях до європейського інтелектуального простору

Зберегти життя водіїв і пішоходів

БЕЗПЕКА РУХУ. Кабінет Міністрів у межах політики безпеки дорожнього руху відновлює масштабний контроль швидкості спеціальними засобами і силами Національної поліції. Про це повідомив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман під час спілкування із пресою у Кам'янці-Подільському, де він перебував із робочою поїздкою. Нині тут триває капітальний ремонт доріг і розширення полотна, якого місцеві жителі чекали ще з кінця 1970-х років.

Прем'єр пояснив, що наступного тижня режим контролю руху матиме просвітницький характер: водіїв усно попереджатимуть про перевищення швидкості. Та потім почнуть штрафувати відповідно до законодавства, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

«Мені не треба ні штрафи, ні покарання. Потрібно, щоб і водії були здорові, і пішоходи. Перший тиждень Нацполіція попереджатиме. Далі — залучаємо всі механізми», — застеріг глава уряду. Він звернув увагу, що перевірки підлягатиме й дотримання технічних норм виведення транспорту в рейс.

ЦИФРА ДНЯ

10,2 млн тонн

зернових культур експортовано з початку поточного маркетингового року.
3 них майже 6,2 млн тонн пшениці

Завтра починається сьогодні

Фото: Укрінформ

НОВА ШКОЛА. Вітаємо з професійним святом учителів, які сумлінно опікуються вихованням покоління українців XXI століття

Газета для тих, хто приймає рішення

14 вересня
стартувала
передплата
на 2019 рік.
Передплату
приймають
усі відділення
зв'язку
Укрпошти.
Також її можна
оформити
на сайті:
ДП «Преса»
www.presa.ua
УДППЗ
«Укрпошта»
www.ukrposhta.ua

✓ ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

✓ ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

✓ КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

✓ ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	30 грн	52 грн
на 3 місяці	90 грн	156 грн
на півроку	180 грн	312 грн
на рік	360 грн	624 грн

Соціальний передплатний індекс 40227
Передплатний індекс 61035

✓ УВАГА! Послуга за приймання передплати на 2019 рік — безкоштовна.

У Києві газету також можна придбати в кіосках «Союздруку»

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 5 жовтня 2018 року

USD 2817.5055 за 100 доларів США

EUR 3240.6948 за 100 євро

RUB 4.2553 за 10 рублів

AU 337945.70 за 100 грамів золота

AG 4151.59 за 100 грамів срібла

PT 234416.46 за 100 грамів платини

PD 295838.08 за 100 грамів паладію

ОСВІТА

Амбітний урядовий проект «Нова українська школа» стартував. За короткий термін нам треба перейти від освіти, що навантажує дітей знаннями, які швидко застарівають, до освіти, що вчить набуті знання використовувати. Цю світоглядну місію має вирішити реформа. Щоб заохотити дітей до навчання, впроваджують елементи гри у навчальний процес, дітей не перевантажують домашніми завданнями. «Урядовий кур'єр» поцікавився, як упроваджується нововведення, що вдається вже сьогодні і що гальмує на шляху реформи.

Завтра починається сьогодні

Миколаївщина. Радіти успіхам ще зарано

У Миколаївській області проект «Нова українська школа» реалізують не так швидко, як очікували. Педагоги вже почали працювати з першачками за новим стандартом. Так, адаптаційний період у Миколаївській ЗОШ №25 проходить успішно. Із перших днів тут практикують «ранкове коло», інтерактивні заняття в парах і групах, значну увагу приділяють зміцненню здоров'я дітей.

Батьки з розумінням ставляться до нововведень: готові бути партнерами, беруть активну участь в освітньому процесі, створюють групи в соціальних мережах, звертають увагу влади на недоліки. Ольга Качан, мама першачка із загальноосвітньої школи №10, поскаржилася до контакт-центру Миколаївської міської ради з приводу того, що в класі нема телевізора чи інтерактивної дошки. «Батькам запропонували, як і до реформи, скинутися і придбати необхідну техніку, — зазначає вона, — хоч у концепції Нової української школи чітко прописано: перші класи забезпечують оснащенням за державні кошти, які надають частково з держбюджету, решту — з місцевого». Виправити ситуацію має влада Миколаєва.

В області є приклади успішного втілення реформи у громадах. Баштанська, Благодатнен-

ська, Кам'яномостівська, Нечаянська об'єднані територіальні громади повністю забезпечили свої школи новими меблями, дидактичними матеріалами та комп'ютерною технікою. Забезпечено заклади середньої освіти Очакова, Арбузинського та Березнегуватського районів. На 50—85% — заклади Вознесенська, Вітовського, Очаківського, Миколаївського, Березанського, Снігурівського, Братського районів та 11 ОТГ.

Однак Миколаївщину неодноразово критикували урядовці за недостатній рівень використання передбачених коштів. Якщо на початок серпня було використано лише 10% наданих у квітні коштів, на початок жовтня цей показник з урахуванням співфінансування з місцевих бюджетів становить 75%, або понад 20 мільйонів гривень. Із них на закупівлю дидактичних матеріалів та придбання сучасних меблів використано понад 17 мільйонів. Комп'ютерне обладнання закуповує департамент освіти та науки облдержадміністрації, тендерні закупівлі ще тривають. Усього ж забезпеченість у містах становить 53,4%, в районах — 44,2%, в ОТГ — 61,6%.

Отже, перший місяць нового навчального року довів, що рапортувати про успіхи зарано.

Луганщина. Кошти треба освоїти

Загалом цього року в Луганській області на освіту передбачено майже 30 мільйонів гривень. Понад 14 мільйонів гривень освітньої субвенції спрямовано на придбання засобів навчання та навчального обладнання. Тільки на Нову українську школу в держбюджеті передбачено понад 15 мільйонів гривень. На сьогодні закупівлю завершено в 65%. У кількох містах і районах ще тривають процедури торгів або очікують поставки, за даними директора обласного департаменту освіти і науки Юрія Стецюка.

«Тривожна ситуація лише у Новопсковському районі. Тут перед-

бачено 104 тисячі гривень на програму, але цього недостатньо. Для вирішення питання необхідно внести зміни до районного бюджету, а це можливо лише за умови проведення сесії райради, якої ще не провели. Це єдиний приклад в області, що обладнання для Нової української школи досі не закуповують», — розповідає Юрій Стецюк. Однак, на його думку, загалом є прогрес, і наступного року таких проблем не буде.

Цьогоріч на Луганщині відкрилися 326 перших класів, з них переважна кількість — з українською мовою навчання, в яких навчаються 5972 учні.

Полтавщина. Нині педагог як режисер

Педколектив ЗОШ №24 міста Полтави завжди вирізнявся новаторським підходом до освітнього процесу. Заклад іще в 2008 році першим в області запровадив здоров'язберігальні технології, тож перехід до нової української школи відбувається там органічно.

«До реформи ми почали готуватися з торішньої осені. Пройшли відповідні навчання, отримали сертифікати», — з гордістю розповідає вчитель року-2017 Ірина Шиян. Каже, що їй стало цікавіше працювати. Держава надала школі багато нових матеріалів, є інтерактивна дошка, вимірвальні прилади. На уроках першачки НУШ вчать писати не тільки крейдою, а й маркером, поєднують різні елементи завдань.

У пані Ірини горять очі, вона дуже любить свою роботу, наполегливо готується до кожного уроку: використовує інтернет, спеціальну літературу і власну творчість. «У нас є LEGO, інші конструктори, з якими працюємо на уроках математики. Щоб навчати учнів, насамперед повинна освоїти їх сама. Поки що не отримали підручників, користуємося їх електронними варіантами з інтерактивної дошки. Немає в нас і копіювальної техніки. Іздимо у методичний кабінет, щоб роздрукувати. Але не наїздишся, хоч учителям НУШ зарплати збільшили на 20%».

Учням про ці проблеми не відомо, їм навчання в радість. «Уранці обговорюємо настрій і щоденні новини, — розповідає вчителька. — На третьому уроці гуляємо на подвір'ї — це урок серед природи. Так першачки не встигають стомлюватися. Три дні на тиждень у нас по п'ять уроків і два дні — по чотири.

Батьки кажуть, що дітям подобається ходити до школи, але дехто хоче домашніх завдань, щоб дитина вивчила якусь букву, вміла її написати. Щоб наблизити цю мить, треба дітям допомагати. Ми в ігровій формі працюємо з літерами, числами. Але за 35 хвилин весь матеріал засвоїти неможливо. Передусім це стосується тих учнів, які ще літер не знають. На батьківських зборах завжди прошу, щоб тата й мами спілкувалися не з телефонами, планшетами, а з рідними дітьми».

На важливості спілкування в сімейному колі та додаткових занять удома наголосила в розмові й учи-

Класний керівник 1-Б класу ЗОШ №24 міста Полтави Ірина Шиян зі своїми пташенятами

тель іншого першого класу Тамара Жаровська: «Можна вдома ліпити, вирізати, малювати. Це теж підготовка». Вчителька розповіла, що і страх був щодо новачки, і хвилювання, і зараз іще не все зрозуміло, а загалом цікаво. Їй подобається, що в навчальному процесі з'явилася творчість, а вчителів надано свободу, він сам визначається, як йому досягти поставленої мети. Завдання вчителя НУШ — формувати в учнів впевненість, щоб не боялися говорити, що думають, помилятися, з чого виносити певні уроки.

Ось тільки на думку Тамари Жаровської, нову освітню програму ввели, не подбавши про перехідний період. І вчителі перших класів у цій ситуації — як піонери-першопрохідці. Але в майбутнє вчителька дивиться з оптимізмом.

«У два перші класи цьогоріч набрали 52 учні. Хвилювалася вчителька, у класі в якій 28 школярів: як їх повністю розвантажити? Чи не станеться так, що вони зовсім не читимуться? — ділилася директор ЗОШ №24 Людмила Дудко. — Але минув місяць навчання, і ми побачили, що діти вчать із задоволенням.

Я була на уроці й бачила, що учні постійно в русі, а вчитель у класі як режисер. Одномісні парти та інтерактивні комплекси дуже допомагають дітям. Непокоїлися, що LEGO учні поламають, порозкидають. Зовсім ні — вони з тих деталей такі шедеври роблять!»

Нинішні шестирічки — унікальні. Для них не проблема підійти до дошки й маркером намалювати якийсь складний малюнок чи працювати з інтернетом. Найголовніше тепер, щоб учитель хотів працювати по-новому.

Іншої думки про НУШ батьки. Зокрема, тато учениці 1-Б класу Ксенії Пацули Олексій зауважив: «Багато розвантажувальних уроків, відпочинку. Складається враження, що наших дітей готують до роботи на виробництві — щоб були здорові, витривалі. Навіть у дитсадочку доньці давали якісь завдання. Ми не покладаємося тільки на школу. Відвідуємо гуртки, вчимося вдома читати, писати. Однак остаточної точки зору про НУШ у мене ще не склалося. Про успіхи доньки в навчанні можна буде говорити наприкінці року».

Навчанням у неформальній ігровій формі задоволені і першачки, і вчителі Хоружівської школи, що на Сумщині

Сумщина. Не без ложки дьогтю

Нинішньої осені до першого класу Хоружівського НВК «ЗОШ І—ІІІ ст. ДНЗ» Недригайлівського району пішли 12 першокласників. Побувавши у селі цими днями, навідався на урок до малечі. Уже з перших хвилин спілкування відчув: навчанням задоволені і дітвора, і батьки, і вчителі. 6-річна Ліля Малько похвалилася, що їй тут усе цікаве: клас, розваги, екскурсії, уроки. Це ствердили і батьки дівчинки Алла та Роман, які розповіли, що дитина активно й із задоволенням всотує знання. За словами директора школи Валентини Ющенко та вчительки початкових класів Наталії Тевікової, першокласників повністю забезпечено наочним приладдям, обладнанням, допоміжним

матеріалом. Щойно завезли парти, хоч на них чекали значно раніше.

Батьки і вчителі деяких сільських шкіл області схвально відгукуються про запропоновані освітні новачки. Директор Миколаївської спеціалізованої школи І—ІІІ ступенів Білопільського району Володимир Щербина високо оцінив перші кроки Нової української школи, хоч і зазначив про недоліки. Багатьох учнів доводиться підвозити шкільними автобусами, тож групи продовженого дня для початківців можуть працювати не довше як до 15 години, коли закінчуються уроки у старшокласників. Щоб розвезити дітей окремо, треба мати чи автобусний парк, чи робити по 4—6 рейсів, що за фінансових умов закладу неможливо.

Не зовсім зрозуміла ситуація з поділом першокласників на підгрупи для вивчення іноземних та української мови. Якщо в сільських школах цьому якось дають лад через невелику кількість учнів, то в Сумах батьки висловлюють занепокоєння.

Для оплати вчительської праці потрібні додаткові кошти, які, відповідно до законодавства, мають передбачати в місцевих бюджетах. Але це з розряду бажаного та омріяного. Сумщина належить до областей, де одними з перших успішно освоїли передбачені кошти на Нову українську школу і в похід по знання за її стандартами вирушили майже 11 тисяч першокласників.

ЛЮДИ І ЧАС

Авторська рубрика лауреата премії ім. Івана Франка Віктора ШПАКА («Урядовий кур'єр»)

400 РОКІВ МОГИЛЬОВСЬКОГО ПОВСТАННЯ

Антимосковська пора

ПАРАЛЕЛІ. Коли активний прибічник унії архімандрит Кунцевич у 1618 році спробував зробити візит до православного Могильова, містяни закрили перед ним ворота. У Речі Посполитій це розцінили як повстання. Два десятки його організаторів стратили, православні церкви передали уніатам, а на жителів наклали величезний штраф.

Не дивно, що коли 1654-го під ворота Могильова підступило московське військо, йому здалися без бою і щиро вітали «асвабдителей», які нібито розпочали війну лише задля захисту єдиновірців. Однак невдовзі з'ясувалося, що «руські» — ніякі не русини (так тоді називали жителів Русі-України),

а московити, які нещадно грабували жителів та силоміць замінили місцевих священиків на привезених із Московії.

Після шести років окупації обурення могольовців досягло межі й спровокувало справжнє повстання. Уранці 1 лютого 1661-го, коли вільні від служби солдати московського гарнізону вже звично почали обхід ринку, грабуючи торговців, несподівано розчинилися ворота ратуші. Із них вибігли члени магістрату на чолі з бургомістром, який розмахував мечем. Вигукуючи «Пора! Пора!», вони атакували московських стрільців, 7 тисяч яких перебили за три години, визволивши Могильов від окупантів. А нинішній герб міста досі нагадує про цю подію.

165 РОКІВ ВСТАНОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ВОЛОДИМИРОВІ В КИЄВІ

Загадки кийвської святині

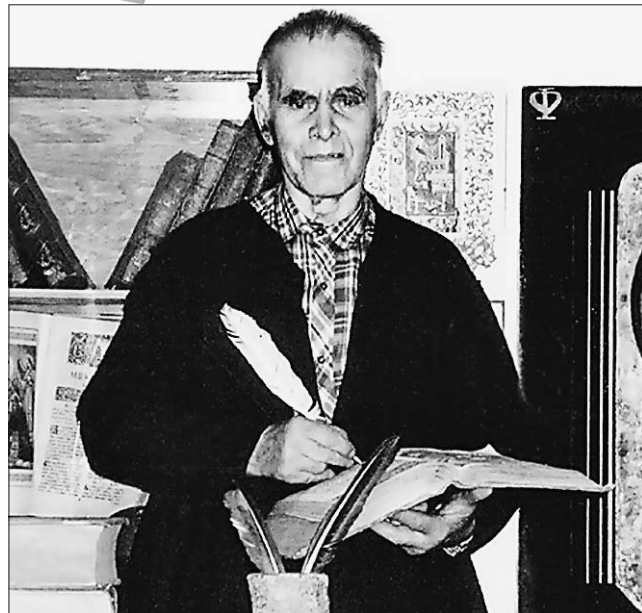
ПОГЛЯД. Встановлений у тодішньому губернському Києві монумент хрестителеві Русі мав утверджувати спадковість у Московії-Росії чужої історії. Насправді так званий латинський, а не восьмиконечний московський хрест у руках святителя нагадує, що це руський, а не російський князь.

Святого Володимира у давньоруських літописах іменують «Володимер», що значно ближче до українського «Володимир», ніж російського «Владимір»

90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МИХАЙЛА СІКОРСЬКОГО

Академік музейної справи

Справжній академік музейної справи Михайло Сікорський не став навіть кандидатом історичних наук, а звання Героя України отримав 81-річним

ПОСТАТЬ. Його стараннями райцентр Переяслав-Хмельницький, у якому нині лише 30 тисяч жителів, став туристською Меккою із 26 створеними Михайлом Сікорським музеями, в яких понад 380 тисяч експонатів. Уже важко повірити, що коли 1951 року майбутній подвижник приїхав до міста на роботу, краєзнавчим музеєм гордо іменували три кімнати у будівлі сиротинця. Тут відвідувачі могли побачити 32 експонати, серед яких увагу привертало хіба опудало якогось птаха.

Не дивно, що спантеличене районне начальство відразу відмовилося від направлення до столиці молодого спеціаліста, заявивши, що випускникові Київського університету в Переяславі завідувати нічим. Тож осиротілому ще в роки Голодомору хлопцеві довелося продати на місцевому базарі єдину цінність — годинник, щоб заплатити за квиток у зворотному напрямку.

Однак на вищому партійному рівні вже ухвалили рішення про створення у Переяславі спеціалізованої експозиції до 300-річчя Переяславської ради, і місцевим начальникам довелося примиритися з нав'язаними згори клопоти. Під музей вивільнили всю будівлю сиротинця, який колись був домом лікаря Андрія Козачковського, де гостював і написав «Заповіт» Тарас Шевченко.

Усе інше стало турботами Михайла Сікорського, який за три роки фактично на голому місці створив музей із 22 тисячами експонатів. Саме подвижництво музейника стало причиною першого звільнення молодого директора, який, сподіваючись отримати із запасників музейних установ додаткові реліквії, свідомо применшив свої здобутки. Уже за день єдине у його біографії справедливе стягнення скасували, а хитрий задум Сікорського про поповнення колекції експонатами увінчався успіхом.

За лічені дні до початку урочистостей, присвячених ювілею Переяславської ради, місцеві вождики вирішили, що у директора, який навіть свою зарплату витрачав на музей, нереспектабельний вигляд. Так він знову втратив улюблену роботу, і лише особисте втручання майбутнього академіка Петра Тронька відновило справедливості.

Гірко це визнавати, але фанат музейної справи Сікорський майже все життя був незручним і для місцевих начальників, і для ревнителів «ідеологічної чистоти» зі столиці. Упродовж 17 років директор музею не мав навіть власної квартири, доки її не допомогла отримати чергова спроба позбутися подвижника, який не давав спокої жити переяславським чиновникам.

Пильні ревізори ніяк не могли відшукати фінансових порушень, доки, на радість начальства, не звернули уваги, що Сікорський, не маючи житла, мешкав одиніком у кімнатці при музеї. Директора звинуватили в тому, що він нічого не платив ні за електроенергію, ні за опалення. Завдані збитки оцінили аж у півтори тисячі радянських рублів, що з тодішніми зарплатами 125 рублів було вагомим злочином і підставою для чергового звільнення. Ніхто не переймався, що Сікорський весь цей час безплатно виконував роботу сторожа, двірника й опалювача, топлячи взимку дровами численні грубки музею. Однак покарали не історика, а його ворогів, нагадавши, що молодого фахівця, яким він приїхав до міста, давно вже мали забезпечити житлом.

Згодом уже знаного музейника, заслуги якого у створенні десятків музеїв і порятунку від втрати сотень тисяч раритетів оцінили поданням на присвоєння звання Героя Соціалістичної праці, замалим не виключили із Комуністичної партії за відкриття музею Шолом-Алейхема у Переяславі-Хмельницькому. Врятувало те, що дискусії довкола єврейського письменника набули міжнародного розголосу.

Свята правда, що створення більшості музеїв потребували величезної праці й авантюризму та особистої мужності, бо навіть за музей хліборобства і діораму «Битва за Дніпро у вересні 1943 року» Сікорського звинуватили в «ідеологічних помилках» і «марнуванні народних коштів». Нині це унікальний музейний установи, що стала предметом гордості і зражком для наслідування.

Уже в незалежній Україні ще за життя подвижника почали нищити збережені ним безцінні скарби. Гірим починаю став музей народного одягу Середньої Наддніпряни. Його експозиція була в колишній будівлі Михайлівської церкви, яку повернули Московському патріархатові. На жаль, ідеться про всеукраїнську тенденцію, коли будівлі, що мають слугувати духовному розвитку українського народу, перейшли у фактичне володіння сусідньої Росії.

75 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ РАІСИ КИРИЧЕНКО

Істинний голос України

ТАЛАНТ. За радянських часів майже обов'язковим правилом стало, що українські народні пісні в сольному жіночому виконанні звучали в оперній інтерпретації, яку годі було повторити в сільському клубі чи під час роботи в полі й на вечірніх посиденьках. Тож номінально наша пісенна спадщина нібито була і на радіо, і на урочистих концертах. Фактично те, що звучало там, перетворило на високе мистецтво, далеке від духу народу.

Чи не єдиним винятком тривалий час залишалися пісні у виконанні Раїси Кириченко, чий унікальний талант перетворив на воістину народні навіть твори, написані сучасними композиторами. Старше покоління українців пам'ятає, як від проникливого до глибини душі «Степом, степом» ридали слухачі й у величезних концертних залах, і біля радіорепродукторів у міських квартирах і сільських хатах. Щемка «Мамина вишня» навіть у зачерствілих серцях пробуджувала любов і вдячність до непоказних і згорьованих сільських матерів, а «Пане полковнику» нагадувала українцям, якого вони роду-кореня.

Біографія Раїси Кириченко, як її пісні, невіддільна від долі народу. Сільська дівчина, ще з дитинства змушена важко працювати разом з родиною на колгоспному полі за тоді ще символічні трудовні, спромоглася закінчити лише 8 класів. Єдиною втіхою в житті молодої диярки та її односельців і чи не всієї України була народна пісня, яка віками об'єднувала українців.

Голос талановитої аматорки, яка пробилася на районний фестиваль самодіяльності, привернув увагу Павла Оченаша, який працював керівником хору при будинку культури Кременчуцького автозаводу. Однак для переїзду до міста безпаспортний і фактично закріпачений селянці потрібна була згода керівників колгоспу, яку довелося вимолювати впертому хорові.

Робота на КрАЗі, здобуття середньої освіти у вечірній школі й заняття у самодіяльному хорі стали нелегким випробуванням для молодої дівчини, яка ще не раз доводила, що вона справжня козачка. У професійному хорі Полтавської філармонії талановиту початківцю прозивали «мольком» за її сільський діалект. Насправді велике щастя для України, що Раїса Кириченко консерваторій не закінчувала і здобула вищу освіту в Харківському інституті мистецтв аж наприкінці 1980-х.

На відміну від десятків давно вже забутих народних і заслужених артисток з академічними дипломами, берегиня народної пісні спочатку здобула всенародну любов і шану, а вже потім — високі звання.

Її багатством стали пісні, а не макіти чи банківські ра-

Раїса Кириченко одна з небагатьох, чий ім'я звучить вагоміше, ніж численні регалії, якими її відзначено

хунки. Прикро і ганебно, що, на сором нашим дипломатам і заокеанській діаспорі, навіть аудіодиски з піснями Раїси Кириченко, розтиражовані в Америці від Канади до Аргентини і Бразилії, дали прибутку тільки аферистам, які, мовляв, переймалися лише «популяризациєю творчості».

Отож коли співачка захворіла, не товстосуми-можновладці чи держава, а прості українці своїми кривими гривнями довели, як шанують в Україні народну пісню і співачку, чий голос навіки з нами.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Бобовищенське гроно

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ТРАДИЦІЇ ВИНОРОБІВ. Село Бобовище недарма називають винною столицею Мукачівського району: на місцевому агроторговельно-му підприємстві раніше виготовляли широкий асортимент вин, серед яких і знаменита «Троянда Закарпаття». Коли підприємство занепало, першість перебрали місцеві винороби, продовжуючи прадавні традиції виноробства.

І винороби, і місцеві культурармії, яких підсилив співом Закарпатський академічний народний хор, а фінансово — Мукачівська райдержадміністрація, втретє влаштували фестиваль «Бобовищенське гроно». Цього-річ він став уже міжнародним, а фестивалний автобус, що курсував із райцентру, дав змогу долучитися всім охочим.

Символом фесту став напій «Бобовищенське гроно»: його виготовили з урожаю 2017 року, зібраного в усіх населених пунктах Мукачівщини. Звідусіль майстри привезли і власні вина, найкращі з яких нагородила відзнаками дегустаційна комісія, визначивши з понад трьох десятків різних сортів.

Голова облдержадміністрації Геннадій Москаль не оминув увагою пекучих проблем закарпатського промислового виноробства. За його словами, розвиток галузі гальмує небажання на законодавчому рівні розв'язати проблему колишніх винрадгоспів, до яких належить і агропромислове торговельне підприємство «Бобовище». «Теперішній фестиваль свідчить про перспективність цієї галузі на Закарпатті й у цьому селі, яке має всі передумови, щоб

Вокальний ансамбль Бобовищенського будинку культури «Бабовка» виступав... на тракторі

стати виноробною столицею України», — сказав Геннадій Москаль.

Гості з апетитом куштували страви закарпатської кухні, аплодували артистам і брали на замітку рецепти виготовлення вин, якими ділилися відомі винороби. Фестивальний вечір завершився концертом.

Господині
щедро
наливали та
пригощали
чудовими
закарпатськими
винами

Старт юного шосткинця
зацікавив експертів

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ЕВРИКА! Нещодавно в Києві відбувся фінал Всеукраїнської профільної школи UF Incubator StartUp Week, на якому 10 команд старшокласників з різних куточків краї-

ни протягом тижня працювали над власними винаходами і представляли їх експертам.

Для профільної школи підібрали 27 учнів — учасників першого державного бізнес-інкубатора UF Incubator, створеного на базі Малої академії наук України. Серед них бу-

ли і представники Сумщини. Анатолій Храмченко із Шостки запропонував модель роторного вітряного двигуна Wlturbine, який може працювати обабіч автобанів завдяки вітровому потоку, який створюють автомобілі. Так генератор вироблятиме механічну енер-

гію, яку потім можна перетворювати на електричну.

Винахід-пропозиція шосткинця зацікавив учасників фіналу та експертів. Такі установки можуть конкурувати із традиційними джерелами електроенергії, їх можна успішно експлуатувати насамперед у побуті.

Бібліотеки Луганщини поповнилися новинками

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

СТРАТЕГІЯ. На підконтрольній українській владі території області працює 601 бібліотека. Книгозбірні надають послуги 238 тисячам жителів Луганщини. Система розвивається за такими стратегічними напря-

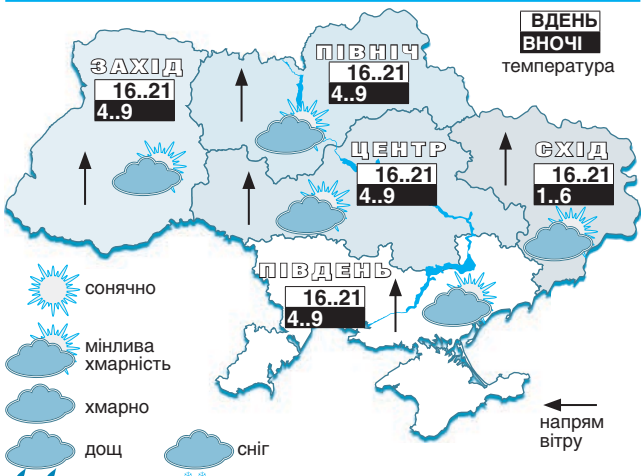
мами: стає фінансування основних бібліотечних послуг, модернізація матеріально-технічної бази та інфраструктури бібліотек, актуалізація документно-інформаційних ресурсів.

«Завдяки залученню меценатів, волонтерів та участі у різноманітних проектах соціального партнерства

в бібліотеки області надійшло 42 000 примірників різних видань, з них майже половина — новинки», — розповіла начальник обласного управління культури, національностей та релігій Аліна Адамчук. За її словами, приділяють особливу увагу створенню нової інтегрованої бібліотечної системи.

В умовах децентралізації постає проблема трансформації бібліотечної мережі, тож щоб не закривали і не реорганізовували бібліотек у новостворених об'єднаних територіальних громадах, було розроблено модель публічної бібліотеки ОТГ та запропоновано нову модель обласної книгозбірні.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 7 ЖОВТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+4 +9	+16 +21	Черкаська	+4 +9	+16 +21
Житомирська	+4 +9	+16 +21	Кіровоградська	+4 +9	+16 +21
Чернігівська	+4 +9	+14 +19	Полтавська	+4 +9	+15 +20
Сумська	+4 +9	+14 +19	Дніпропетровська	+1 +6	+16 +21
Закарпатська	+4 +9	+17 +22	Одеська	+4 +9	+16 +21
Рівненська	+4 +9	+17 +22	Миколаївська	+4 +9	+16 +21
Львівська	+4 +9	+17 +22	Херсонська	+4 +9	+16 +21
Івано-Франківська	+4 +9	+16 +21	Запорізька	+1 +6	+15 +20
Волинська	+4 +9	+17 +22	Харківська	+1 +6	+16 +21
Хмельницька	+4 +9	+16 +21	Донецька	+1 +6	+16 +21
Чернівецька	+4 +9	+16 +21	Луганська	+1 +6	+16 +21
Тернопільська	+4 +9	+16 +21	Крим	+6 +11	+15 +20
Вінницька	+4 +9	+16 +21	Київ	+6 +8	+17 +19

Укргідрометцентр

Музей створив
моменти щастя

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ВЕСІЛЬНИЙ АЛЬБОМ. Найбільш зворушливий день у житті закоханих — день їхнього весілля. Навіть якщо минуло багато років, весільний альбом, як маленька скринька з коштовностями, зберігає спогади про одну з найважливіших подій у житті людини. Весільні фотографії розкажуть про історію кохання і створення родини, пам'ятні місця, де їх було зроблено, повернуть у ті незабутні дні й години. Проект «Весільний альбом», який здійснив Черкаський художній музей, демонструє моменти щастя та мистецтво їх фіксувати. Адже непомітна й водночас така важлива на весіллі робота фотохудожника залишається у родині на все життя. Тлом для світлин нерідко стають краєвиди рідного міста, святково оформлені зали та романтичні місця.

Музей зібрав у своїх стінах відомих креативних черкаських фотографів. Катерина Галан, Анастасія Єнотова, Ігор Єфімов, Петро Забіла, Валерія Колосова, Микола Мейта, Катерина Рева, Олександр Цибульський, Наталія Шинкаренко продемонстрували своє мистецтво. Інформаційну підтримку проекту надала фотостудія Мінаєвих. Професійні черкаські дизайнери Надія Груздева, Алла Заплотницька, Леся Матуса, дизайнерська студія «Аляска» створили у музеї вишукані фотозони. Вони надають змогу кожному поринути в атмосферу свята, романтики та чарівних почуттів.

«Золото» із шашок —
у харків'янина

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ЗНАЙ НАШИХ. У турецькому місті Ізмір, де проходив чемпіонат світу в бліці з шашок-64 (бразильська версія), перемогу здобув багаторазовий чемпіон світу та Європи серед молоді з багатьох видів шашок харківський гросмейстер Юрій Анікеєв. Він, за інформацією департаменту у справах сім'ї, молоді та спорту Харківської міськради, на три бали випередив у турнірній таблиці основного конкурента і багаторазового чемпіона світу Олександра Шварцмана з Росії. Харків'янин упевнено пройшов усю турнірну дистанцію і за тур до кінця забезпечив собі золоту медаль. Тож нині його вважають найкращим серед шашкістів світу.